

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง การสร้างสื่อรูปแบบใหม่เพื่อรณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนกลาง เป็นการวิจัยและพัฒนา (Research and Development) โดยมีจุดประสงค์ เพื่อออกแบบสร้างสรรค์สื่อรูปแบบใหม่ (New Media) เป็นสื่อต้นแบบ และศึกษาผลการใช้สื่อรูปแบบใหม่รณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษา การวิจัยครั้งนี้มี 2 ขั้นตอน ขั้นแรกเป็นการสำรวจข้อมูล ถึงที่มาและเหตุผลของปัญหาพฤติกรรมการแต่งกายชุดนักศึกษาของนักศึกษาวิเคราะห์เหตุปัจจัย ขั้นที่สองเป็นการทดลอง โดยออกแบบและพัฒนาสื่อรูปแบบใหม่ ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างวิเคราะห์ในเรื่องความเข้าใจ สัญญาของสื่อรูปแบบใหม่ และมีจิตสำนึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมการแต่งกายชุดนักศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดวิธีการดำเนินงานดังนี้

1. การกำหนดประชากร และกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การจัดการและวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การกำหนดประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

ขอบเขตการวิจัยในครั้งนี้มุ่งศึกษาสื่อต้นแบบ และการรับรู้สื่อรณรงค์ที่มีผลต่อการสร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษา

1.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักศึกษาภาคปกติของมหาวิทยาลัยราชภัฏสวนกลาง 6 แห่ง ประกอบด้วย

1. มหาวิทยาลัยราชภัฏจันทรเกษม
2. มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
3. มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี

4. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา
5. มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนดุสิต
6. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้การวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาภาคปกติของมหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนกลาง 6 แห่ง โดยสุ่มจากทุกคณะตามหลักสูตรการศึกษา ได้แก่ หลักสูตรการศึกษา ศศ.บ. , วท.บ., บธ.บ. และ ค.บ. เนื่องจากไม่ทราบจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่แน่นอน ผู้วิจัยจะใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบ Non Probability Sampling ขนาดกลุ่มตัวอย่างที่จะเก็บข้อมูลใช้วิธีการคำนวณจากสูตร Taro Yamane (วิเชียร เกตุสิงห์. 2541 : 24)

$$N = \frac{P(1-P)Z^2}{e^2}$$

- เมื่อ
- n แทน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง
  - p แทน สัดส่วนประชากรที่จะสุ่ม
  - Z แทน ค่าสถิติ (ค่ามาตรฐาน) ที่ระดับความเชื่อมั่นที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ 95%
นั่นคือ ระดับความคลาดเคลื่อน (α) = 0.05 หรือ $1 - \alpha / 2 = 0.975$
เปิดตารางได้ค่า $Z = 1.96$
  - e แทน สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่จะยอมให้เกิดขึ้นได้ = 0.05

สำหรับการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยกำหนดสัดส่วนของประชากรเท่ากับ 0.5 (กัลยา วานิชย์บัญชา. 2546 : 14) ต้องการความเชื่อมั่น 95% และยอมให้คลาดเคลื่อนได้ 5% = 0.05

- โดย
- p = 0.50
  - ค่า Z ณ ระดับความเชื่อมั่น 95% จะ = 1.96
  - e = สัดส่วนของความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้นได้
= 0.05

ดังนั้นจึงแทนค่าได้ดังนี้

$$N = \frac{0.5(1-0.5)(1.96)^2}{0.05^2}$$

$$N = 384$$

ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยสำรวจได้จึงเท่ากับ 384 คน และเก็บข้อมูลเพิ่มอีก 96 คน เพิ่มสำรองความผิดพลาด ดังนั้น ในงานวิจัยครั้งนี้จะใช้กลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 480 คน

ขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ จำแนกกลุ่มตัวอย่างเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นการสำรวจ การเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) โดยมีการกำหนดหลักเกณฑ์ในการเลือก คือ นักศึกษาแต่งกายถูกระเบียบ และ นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษากาปกติของมหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนกลาง 6 แห่ง จำนวนนักศึกษาใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 480 คน

2. ขั้นการทดลองสื่อ นักศึกษากาปกติของมหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนกลาง 6 แห่ง โดยมีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควต้า (Quato Sampling) ในการเลือกกลุ่มตัวอย่าง ของมหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนกลาง 6 แห่ง ซึ่งเป็นคนละกลุ่ม กับกลุ่มในขั้นสำรวจ และได้กำหนดให้โควต้ามหาวิทยาลัยละ 80 คนและ แบ่ง ตัวอย่างหลักสูตรการศึกษา ศศ.บ. ,วท.บ., บธ.บ.และ ค.บ. ของมหาวิทยาลัยราชภัฏส่วนกลาง ออกเป็น 2 ประเภทคือ ประเภทการแต่งกายถูกระเบียบ และ ประเภทการแต่งกายผิดระเบียบ ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{จำนวนคนแต่ละมหาวิทยาลัย} &= 480 \text{ คน} / 6 \text{ แห่ง} \\ &= 80 \text{ คน} \end{aligned}$$

โดยแบ่งตามอัตราส่วนของมหาวิทยาลัย 6 แห่ง แสดงดังต่อไปนี้

1.1 นักศึกษาแต่งกายถูกระเบียบ

นักศึกษาหลักสูตร ศศ.บ. ชาย/หญิง จาก 6 มหาวิทยาลัยราชภัฏ แห่งละ 10 คน

นักศึกษาหลักสูตร วท.บ. ชาย/หญิง จาก 6 มหาวิทยาลัยราชภัฏ แห่งละ 10 คน

นักศึกษาหลักสูตร บธ.บ. ชาย/หญิง จาก 6 มหาวิทยาลัยราชภัฏ แห่งละ 10 คน

นักศึกษาหลักสูตร ค.บ. ชาย/หญิง จาก 6 มหาวิทยาลัยราชภัฏ แห่งละ 10 คน

1.2 นักศึกษาแต่งกายผิดระเบียบ

นักศึกษาหลักสูตร ศศ.บ. ชาย/หญิง จาก 6 มหาวิทยาลัยราชภัฏ แห่งละ 10 คน

นักศึกษาหลักสูตร วท.บ. ชาย/หญิง จาก 6 มหาวิทยาลัยราชภัฏ แห่งละ 10 คน

นักศึกษาหลักสูตร บธ.บ. ชาย/หญิง จาก 6 มหาวิทยาลัยราชภัฏ แห่งละ 10 คน

นักศึกษาหลักสูตร ค.บ. ชาย/หญิง จาก 6 มหาวิทยาลัยราชภัฏ แห่งละ 10 คน

รวมเป็นนักศึกษาทั้งสิ้น 480 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทำวิจัยแบ่งออกเป็น 4 ส่วน ดังนี้

1. สื่อรูปแบบใหม่ที่ผู้วิจัยออกแบบขึ้น โดยทดสอบกับประชากรกลุ่มตัวอย่างเพื่อสรุปผลการวิจัยในครั้งนี้ว่าตรงสมมุติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้หรือไม่แบ่งเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1. สื่อโฆษณาที่ยังไม่เคยถูกใช้มาก่อน
2. สื่อโฆษณาแบบเดิมที่นำมาปรับให้เข้ากับปัจจุบัน
3. วิธีการนำเสนอสื่อที่ต่างไปจากเดิม
4. สิ่งที่อยู่ในชีวิตประจำวันทั่วไปมาปรับเป็นสื่อโฆษณา

2. แบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งแบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ตอน ได้แก่

1.1 ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลส่วนตัว ของประชากรกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ตอนที่ 2 แบบสอบถามความคิดเห็นของประชากรกลุ่มตัวอย่าง

แบบสอบถามตอนที่ 2 นี้ เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ถึงที่มาและเหตุผลของปัญหาพฤติกรรม การแต่งกายชุดนักศึกษาของนักศึกษาในปัจจุบันรวมถึงความคิดเห็นต่อรูปแบบของสื่อ

3. แบบทดสอบ (Test) ในเรื่องความเข้าใจสัญลักษณ์ของสื่อรูปแบบใหม่ และจิตสำนึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมการแต่งกายชุดนักศึกษาด้วยเครื่องแบบที่ถูกระเบียบ

4. แบบประเมินผลงานออกแบบ โดยผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อประเมินคุณภาพของสื่อรูปแบบใหม่

3. ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. สื่อรูปแบบใหม่ในการออกแบบสามารถสรุปเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

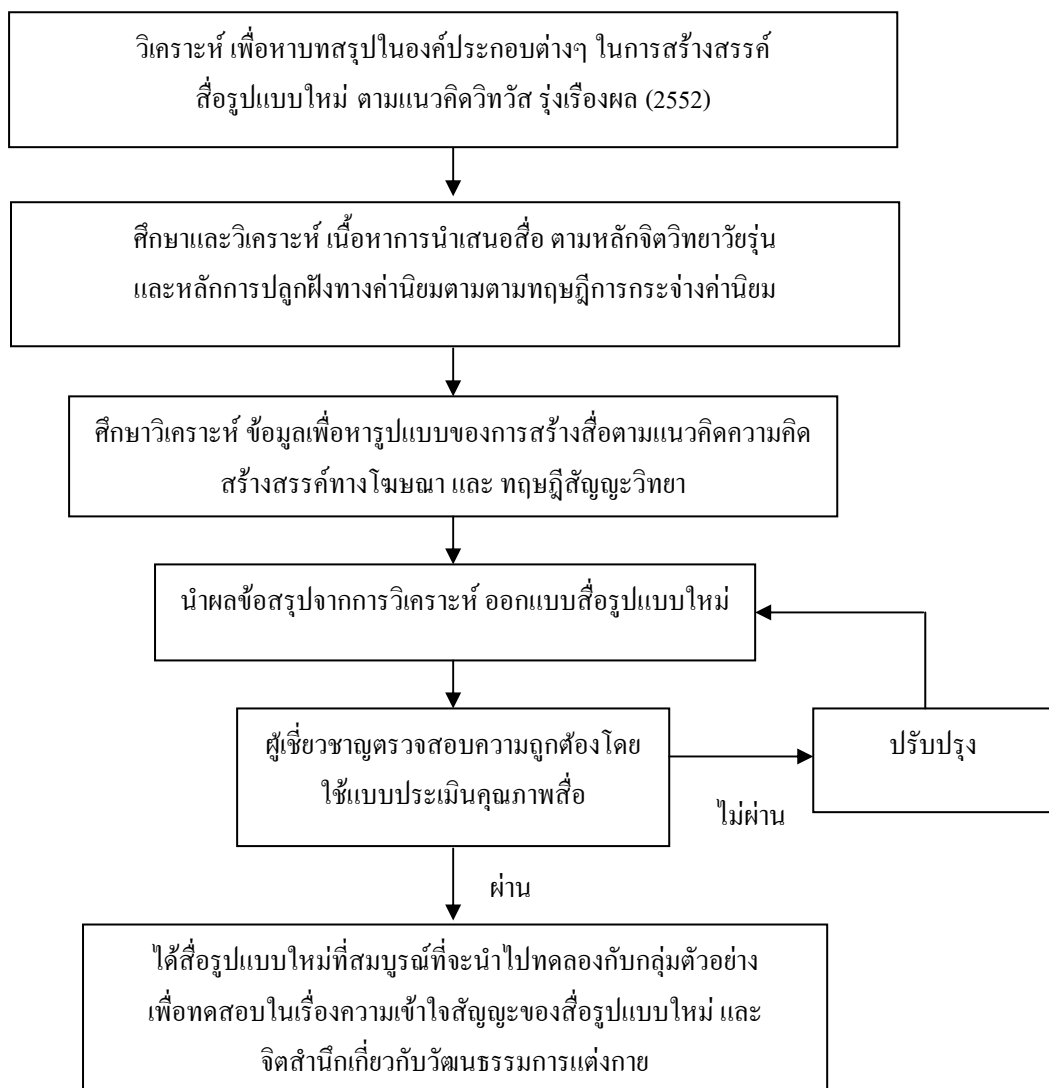
1.1 สรุปเหตุผลและที่มาของพฤติกรรมที่เป็นปัญหาการแต่งกายของนักศึกษาในปัจจุบันจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งทางด้านพฤติกรรมและทางด้านจิตวิทยาวัยรุ่น เป็นการศึกษาเพื่อวิเคราะห์สภาพจิตของวัยรุ่นโดยทั่วไปเพื่อหาบทสรุปของพฤติกรรมต่างๆ ของวัยรุ่น อันจะนำมาสู่แนวทางการออกแบบเพื่อให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาวัยรุ่นและเป็นไปตามสมมุติฐานที่วางไว้

1.2 นำผลสรุปจากข้อมูลในข้อ 1 มากำหนดรูปแบบของเนื้อหาในการออกแบบสื่อรูปแบบใหม่เพื่อรณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนกลางครั้งนี้ โดยคำนึงถึงหลักการปลูกฝังทางค่านิยมตามตามทฤษฎีการกระจำค่านิยมเพื่อนำมาวิเคราะห์หาขอบเขตในการสร้างสรรค์งานออกแบบ

1.3 ศึกษาหลักการออกแบบที่ ถูกต้องเหมาะสมทางการออกแบบสื่อโฆษณาและ ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบป้ายสร้างสรรค์ในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อกำหนดองค์ประกอบในการ ออกแบบสื่อ

1.4 ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบร่าง และนำข้อมูลมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมกับ กลุ่มเป้าหมาย

1.5 ออกแบบงานจริง ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบงาน และประเมินงานออกแบบและ ความเข้าใจในสื่อรูปแบบใหม่เพื่อรณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมที่ออกแบบว่ามีความ สมบูรณ์ชัดเจนมากน้อยเพียงไร เพื่อปรับปรุงแก้ไข ดังภาพประกอบ 8 กระบวนการสร้างสื่อ รูปแบบใหม่

ภาพประกอบ 8 กระบวนการสร้างสื่อรูปแบบใหม่

2. แบบสอบถาม (Questionnaires) ซึ่งแบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 6 คำถาม-ได้แก่ เพศ, ชั้นปี, เกรดเฉลี่ย, คณะที่ศึกษา, ค่าใช้จ่ายรายเดือน, ที่พักอาศัยระหว่างการศึกา โดยทั้ง 6 คำถาม เป็นลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายปิด (Close ended Question) แบบที่มีให้เลือก 2 คำตอบ (Dichotomous choices) และแบบที่มีให้เลือกหลายคำตอบ (Multiple choices) แต่ละข้อคำถามมีระดับการวัดข้อมูลประเภทต่างๆ ดังนี้

- เพศ เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale)
- ชั้นปี เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale)
- เกรดเฉลี่ย เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทอันตรภาค (Interval scale)
- คณะที่ศึกษาเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale)
- ค่าใช้จ่ายรายเดือนเป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทเรียงลำดับ (Ordinal scale)
- ที่พักอาศัยระหว่างการศึกา เป็นระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นและค่านิยมเกี่ยวกับพฤติกรรมกรรมการแต่งกาย จำนวน 8 ข้อ

1) ลักษณะคำถามเป็นคำถามปลายปิด (Close-ended Questions) จำนวน 9 ข้อซึ่งเป็นแบบที่มีให้เลือกหลายคำตอบ (Multiple choices) โดยแต่ละคำถามมีระดับการวัดข้อมูลประเภทนามบัญญัติ (Nominal scale) ได้แก่

- ค่านิยมในการคบเพื่อนของกลุ่มตัวอย่างที่แต่งกายผิดระเบียบ
- ค่านิยมเรื่องการแต่งกายนักศึกษาของตนเอง เหมาะสมหรือไม่
- ค่านิยมการแต่งกายนักศึกษา ในปัจจุบันเลือกแต่งชุดนักศึกษาโดยคำนึงถึง
- ค่านิยมการแต่งกายนักศึกษา ในปัจจุบันเป็นสิ่งสิ้นเปลืองกับนักศึกษาหรือไม่
- ค่านิยมการแต่งกายนักศึกษา ว่าชุดนักศึกษาหญิงควรมีลักษณะอย่างไร
- ค่านิยมการแต่งกายนักศึกษาที่ถูกระเบียบเพราะ
- ค่านิยมการแต่งกายนักศึกษา เหตุผลที่ไม่แต่งเครื่องแบบที่ถูกระเบียบเพราะ
- ค่านิยมการแต่งกายนักศึกษา หากต้องการจะรณรงค์ให้นักศึกษาในปัจจุบันแต่ง

กายให้เหมาะสมขึ้น

2) ลักษณะแบบสอบถามแบบปลายเปิด (Open-ended Questions) จำนวน 1 ข้อเป็น ระดับการวัดข้อมูลประเภทคุณภาพความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อการแต่งกายไม่เหมาะสมของนักศึกษา จะก่อให้เกิดผลเสีย หรือปัญหาใดมากที่สุด

3. แบบทดสอบ (Test) ในเรื่องความเข้าใจสัญญาของสื่อรูปแบบใหม่ และจิตสำนึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมการแต่งกายชุดนักศึกษาด้วยเครื่องแบบที่ถูกระเบียบ เป็นแบบทดสอบประเภทวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement) แบบอัตนัย ให้ทดสอบโดยไม่จำกัดเวลา

4. แบบประเมินผลงานออกแบบ โดยผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อประเมินคุณภาพของงานออกแบบ ผู้วิจัยได้ใช้หลักการประเมินหัวข้อการประเมินตามกฎเกณฑ์การประเมินสัญลักษณ์ ของสถาบันการออกแบบกราฟิกของสหรัฐอเมริกา (American Institute of Graphic Arts) หรือAIGA

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

งานวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาผลการสร้างสื่อรูปแบบใหม่เพื่อรณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนกลาง โดยดำเนินการเป็น 2 ขั้นตอน

ขั้นแรกเป็น ขั้นการสำรวจ โดยแบ่งลักษณะของแหล่งข้อมูลดังนี้

1. แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการใช้แบบสอบถามและแบบทดสอบเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 480 คน เพื่อให้ทราบถึงที่มาและเหตุผลของปัญหาพฤติกรรมการแต่งกายชุดนักศึกษาของนักศึกษาวิเคราะห์เหตุปัจจัยต่างๆ เพื่อนำมาวิเคราะห์และออกแบบสร้างสื่อรูปแบบใหม่

2. แหล่งข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้จากการศึกษาค้นคว้าเอกสาร, วารสาร, งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และแหล่งข้อมูลทาง Internet ในเรื่องของกรอบแนวความคิดตามหลักจิตวิทยาวัยรุ่น หลักการปลูกฝังทางค่านิยมตามตามทฤษฎีการกระจำค่านิยม แนวคิดความคิดการสร้างสรรค์ทางโฆษณา (Advertising Creativity) และ ทฤษฎีสัญญาวิทยา (Semiotic Theory)

ขั้นที่สองเป็นการทดลอง เพื่อศึกษาผลการสร้างสื่อรูปแบบใหม่เพื่อรณรงค์สร้างภูมิคุ้มกันทางวัฒนธรรมด้านการแต่งกายของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏสวนกลาง โดยแบ่งวิธีการเก็บข้อมูลดังนี้

1. นำสื่อทั้ง 4 ประเภทที่ได้ออกแบบ ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิประเมิน เมื่อผ่านการประเมินผลจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำสื่อไปติดตั้ง ณ สถานที่ต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏทั้ง 6 แห่ง โดยหมุนเวียนสื่อรูปแบบละ 2 สัปดาห์

2. เก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 480 คน เพื่อให้ทราบถึงที่มาของปัญหาเกี่ยวกับเรื่องพฤติกรรมการแต่งกาย และเพื่อให้ทราบถึงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างว่า

ความเข้าใจในสัญญาณของสื่อรูปแบบใหม่ ทั้งนี้เพื่อต้องการวัดผล ว่าตัวสื่อสามารถสื่อสารให้กลุ่มตัวอย่างเข้าใจได้มากน้อยเพียงใด และสื่อใดที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด โดยใช้เครื่องมือคือ แบบทดสอบ (Test) เป็นแบบทดสอบประเภทวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement) แบบปรนัย แบบให้เลือกตอบ และให้ลงมือกระทำโดยไม่จำกัดเวลา วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล เมื่อผู้วิจัยได้ทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างเป็นที่เรียบร้อยแล้วครบทุกคน จากนั้นผู้วิจัยได้ให้กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดทบทวนคู่มือรูปแบบใหม่ที่ได้ติดตั้งตามสถานที่ต่างๆ อีกครั้ง ได้แก่ สื่อโฆษณาที่ยังไม่เคยถูกใช้มาก่อน สื่อโฆษณาแบบเดิมที่นำมาปรับให้เข้ากับปัจจุบัน สื่อที่วิธีการนำเสนอสื่อที่ต่างไปจากเดิม และสิ่งที่อยู่ในชีวิตประจำวันต่างๆ ไปมาปรับเป็นสื่อโฆษณาจากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างตอบข้อคำถามที่ละข้อจนครบ ถือเป็นการสิ้นสุดการทดสอบในการวิจัยครั้งนี้

5. การจัดการและวิเคราะห์ข้อมูล

5.1 การประเมินผลงานออกแบบและการตรวจสอบเครื่องมือ

เป็นการนำเสนอผลงานออกแบบต่อผู้เชี่ยวชาญซึ่งเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อประเมินคุณภาพของงานออกแบบ เพื่ออภิปรายวิเคราะห์และสรุปผลงานวิจัย โดยพิจารณาเลือกผู้เชี่ยวชาญด้านต่าง ๆ ดังนี้

1. ผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อโฆษณาประชาสัมพันธ์

1.1 คุณกิตติกร อนุเชียร

Creative Director, Hakuhold Bangkok

กรรมการผู้จัดการ บริษัท. Blooms Thailand Co.,Ltd

ผู้แต่งหนังสือ ไอเดีย ถ่ายสะดวก, บันจี้ให้เป็นที่เอทีฟ, โฆษณาต้องห้าม...

2. นักวิชาการทางด้านบุคลิกภาพและการแต่งกาย

2.1 ผศ. เอมอร วิศุกกาญจน์

ผู้ทรงคุณวุฒิด้านบุคลิกภาพและการแต่งกาย

วิทยากรประจำคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

3. นักวิชาการทางด้านออกแบบ หรือกราฟิก โดยมีรายนามดังนี้

3.1 รศ.ฉันทนา สุรัสวดี

อาจารย์ประจำวิชาการออกแบบนิเทศศิลป์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร

3.2 รศ. ศิริพงษ์ พะยอมเข้ม

อาจารย์ประจำวิชาการออกแบบกราฟิกสำหรับระบบสื่อการสอน
(หลักสูตรปริญญาโท) ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร

3.3 คุณนิสากร สุภาพ

หัวหน้าส่วนผลิต กลุ่มงานประชาสัมพันธ์ของรัฐ
สถานีวิทยุโทรทัศน์แห่งประเทศไทย ช่อง 11

หัวข้อสำหรับประเมินงานออกแบบ ผู้วิจัยได้ใช้หลักการประเมินหัวข้อการประเมินตาม
กฎเกณฑ์การประเมินสัญลักษณ์ ของสถาบันการออกแบบกราฟิกของสหรัฐอเมริกา (American
Institute of Graphic Arts) หรือ AIGA ได้กำหนดเกณฑ์การประเมิน ไว้ 3 ประการคือ

- 1.) ซีแมนติก (semantic) เน้นเรื่องความหมาย คือความสัมพันธ์ระหว่างภาพกับความหมาย
สัญลักษณ์สามารถเป็นตัวแทนหรือสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน
- 2.) ซินแทกติก (syntactic) หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์รูปหนึ่งกับรูปอื่นๆ ใน
ชุดเดียวกัน หรือเข้าระบบเดียวกัน
- 3.) แพรกเมติก (pragmatic) หมายถึง ความสัมพันธ์ระหว่างรูปภาพกับผู้ใช้หรือผู้ดู และ
สามารถมองเห็นได้ชัดในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน

จากเกณฑ์การประเมินของ AIGA สรุปเป็นหัวข้อสำหรับการประเมินงานออกแบบในการ
วิจัยครั้งนี้

1. สัญลักษณ์สามารถเป็น ตัวแทนหรือสื่อความหมายได้อย่างชัดเจน
2. ความสัมพันธ์ระหว่างสัญลักษณ์รูปหนึ่งกับรูปอื่นๆ ในชุดเดียวกัน
3. ความสัมพันธ์ระหว่างรูปภาพกับผู้ดู และสามารถมองเห็นได้ชัดในสภาพแวดล้อมที่
แตกต่างกัน

ลักษณะแบบประเมินเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)
โดยมีเกณฑ์ 5 ระดับของลิเคอร์ท (ลิคดา กิติวิภาต .2532 :2) ดังนี้

- คะแนน 5 หมายถึง ผลงานการออกแบบโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก
- คะแนน 4 หมายถึง ผลงานการออกแบบโดยรวมอยู่ในระดับดี
- คะแนน 3 หมายถึง ผลงานการออกแบบโดยรวมอยู่ในระดับพอใจ
- คะแนน 2 หมายถึง ผลงานการออกแบบโดยรวมอยู่ในระดับไม่ดี
- คะแนน 1 หมายถึง ผลงานการออกแบบโดยรวมอยู่ในระดับต้องปรับปรุง

การแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ย การประเมินผลงานออกแบบ ผู้วิจัยได้แปลความหมายของค่าคะแนนเฉลี่ยในแต่ละด้าน ดังนี้

- 1.00 - 1.49 หมายถึง ผลงานการออกแบบโดยรวมอยู่ในระดับต้องปรับปรุง
- 1.50 – 2.49 หมายถึง ผลงานการออกแบบโดยรวมอยู่ในระดับไม่ดี
- 2.50 – 3.49 หมายถึง ผลงานการออกแบบโดยรวมอยู่ในระดับพอใจ
- 3.50 – 4.49 หมายถึง ผลงานการออกแบบโดยรวมอยู่ในระดับดี
- 4.50 – 5.00 หมายถึง ผลงานการออกแบบโดยรวมอยู่ในระดับดีมาก

5.2 การวิเคราะห์ผลงานออกแบบ

การวิเคราะห์ ผลงานออกแบบ ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงปริมาณ โดยนำแบบสอบถามที่รวบรวมได้ มาประมวลผล เพื่อให้ผลการวิเคราะห์เป็นไปอย่างมีเหตุผล โดยใช้การหาค่าทางสถิติที่เชื่อถือได้ ด้วยการคำนวณ โดยโปรแกรมวิเคราะห์ผล แบ่งออกเป็นขั้นตอนดังนี้

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) ตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม และการลงรหัส (Coding) โดยนำแบบสอบถามที่ตรวจสอบถูกต้องแล้วมาลงรหัส

2. การประมวลผลข้อมูล โดยนำข้อมูลที่ลงรหัสแล้วมาบันทึกและประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป เพื่อวิเคราะห์เชิงพรรณนาและทดสอบสมมุติฐาน ซึ่งแยกการวิเคราะห์ข้อมูลออกเป็นส่วนต่าง ๆ ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive statistics)

ก. การวิเคราะห์ข้อมูลลักษณะประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถามในด้าน เพศ, ชั้นปี, เกรดเฉลี่ย, คณะที่ศึกษา, ค่าใช้จ่ายรายเดือน, ที่พักอาศัยระหว่างการศึกษา โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ข. การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับในเรื่องความเข้าใจสัญญาณของสื่อรูปแบบใหม่ และมีจิตสำนึกเกี่ยวกับวัฒนธรรมการแต่งกายชุดนักศึกษาด้วยเครื่องแบบที่ถูกระเบียบโดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ค. วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้สื่อที่มีผลกระทบต่อความรู้สึกรักของกลุ่มตัวอย่าง โดยการหาค่าเฉลี่ย (Mean : $\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviations: SD)

6 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ค่าสถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าร้อยละ (percentage) (ชูศรี วงษ์รัตน์, 2544, หน้า 35)

$$P = \frac{f}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ร้อยละ หรือ % (percentage)

f แทน ความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนแปลงให้ร้อยละ

n แทน จำนวนความถี่ทั้งหมดหรือจำนวนกลุ่มตัวอย่าง

1.2 ค่าเฉลี่ย ใช้สูตร ดังนี้ (วิไล ทองแผ่, 2550, หน้า 181)

$$\bar{x} = \frac{\sum x}{n}$$

เมื่อ $\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum x$ แทน ผลรวมของข้อมูลของกลุ่มตัวอย่าง

x แทน ค่าของข้อมูล

n แทน จำนวนข้อมูลในกลุ่มตัวอย่าง

1.3 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (S.D) โดยสูตรดังนี้ (วิไล ทองแผ่, 2550, หน้า 184)

$$S.D. = \sqrt{\frac{\sum f(x - \bar{x})^2}{n-1}}$$

เมื่อ S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

X แทน ค่าของข้อมูลแต่ละตัว

$\bar{x}$ แทน ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง

N แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมดในกลุ่มตัวอย่าง

f แทน ความถี่ของข้อมูลแต่ละตัว